

сетне, че тѣ желаятъ тѣхната сждба да се реши отъ една безпристрастна анкета на самото мѣсто.

Апелтъ е билъ подписанъ отъ представителитѣ на българскитѣ общини и подпечатанъ съ съответни общински, казалийски, църковни или дружествени печати. Нѣкои отъ печатитѣ иматъ покрай българския си текстъ още и турски. Кукушкиятъ печатъ е на български и френски. Единъ екземпляръ отъ тоя исторически апелъ се съхранява въ Пловдивската Народна библиотека и музей. Азъ го обнародвахъ изцѣло въ факсимиле и съ преводъ на френски и английски още преди десетина години, въ Бернския вестникъ *Correspondance Balkanique*, 29 ноемврий 1919 г.

Ето неговото съдържание, подписи и печати. Печатитѣ, по технически причини, предавамъ само описателно.

Ваше Високопревосходителство!

Познаты сж вече на цѣль свѣтъ въковните страданія и мжки, на коыто бежа беззащитно изложены християнъте подъ турското фанатическо господство. Познато е сжщо, че адскыте изтызанія, коыто особено претърпе въ послѣдне врѣме миролюбивія български народъ отъ турското безпримерно варварство по всето пространство на бациното му огнище въ Мизія Тракія и Македонія, подигнаха общо негодованіе въ образованый свѣтъ, и най-после извика Руссо-Турската война, която недавно прѣстана по слѣдствие на сключенный въ Св. Стефано по между двете воюющы страны мирный договоръ.

Всичкый българскый народъ ся зарадва като видѣ, че желаніята му се изпълниха и нуждыте му се удовлетвори, и ный всыте българе въ Македонія съ силата на Св. Стефанскый договоръ, чекахме съ големо нетърпение освобожденіето си отъ бѣснующето още надъ насъ Турско варварство. Но на мѣсто това, за голема жалъ виждаме, че местныте власти одъ една страна, и гръцкото духовенство отъ друга, съ различни срѣдства изнудиха отъ нѣкоы наши невинны братія подписы, за да ги злоупотребатъ, като увѣратъ Велькыте Поручителны Сылы, че ужъ ный сме были гърци, и сме желаеле само улучшено *statu-quo*, а не присоединеніето си съ новоучреждаемото българско княжество. Това безнаказано подиграваніе съ нашыте подписы, сирѣчь